

Fien & Teun

Circus op de boerderij

Geschreven door
Matthias Temmermans en René Noorderveen
en getekend door Anet van de Vorst en Cesar Schilder

Hinkelen

'Eén... twee... drie...' Teun is aan het hinkelen op het erf van de boerderij. Hij heeft met stoepkrijt een hinkelbaan getekend. Maar hinkelen én tegelijkertijd tellen is nog niet zo gemakkelijk. Bij de vierde sprong mislukt het.

'Nee!' roept Teun. 'Hinkelen moet op één been, niet op twee. Pfff, ik kan het niet.'

Hij pakt zijn knuffel Meneer Beer en drukt die tegen zich aan.

'Natuurlijk kun je het wel,' zegt Fien. Ze kijkt op van haar boek. 'Je moet alleen veel oefenen. Want van proberen kun je leren!' Ze geeft Pim de hond, die naast haar zit, een aai over zijn kop.

Teun zucht. 'Nou, ik vind oefenen maar saai!'

'Oké,' zegt Fien plagerig. 'Als je niet wilt oefenen, dan kun je misschien de mest in de moestuin scheppen? Dat heeft papa net gevraagd.' Ze wijst naar de kruiwagen vol mest die bij de schuur staat.

'Mest?' Teun kijkt haar vragend aan.

Fien knikt. 'Ja, mest. Dat is dierenpoep met stro. Dat is heel erg gezond voor de plantjes, daar groeien ze van.'

Teun loopt naar de kruiwagen en kijkt erin. Hij trekt een vies gezicht. 'Hè, bah! Dat stinkt!'

'Dat valt toch wel mee?' zegt Fien. Ze giechelt zachtjes.

'Eh, ik denk dat ik toch nog maar verderga met oefenen,' zegt Teun snel. Hij loopt met Meneer Beer in zijn hand weer naar de startplaats van de hinkelbaan. Hij begint opnieuw. 'Eén... twee...'

Fien bladert verder door haar boek. Het is een fotoboek. 'Kijk eens, Teun,' zegt ze. 'Die foto's zijn zo grappig! Kijk, dit ben jij als baby met Meneer Beer.'

Teun kijkt op en verliest zijn evenwicht. 'Oei, oepsie, weer mislukt! Maar nu is het jouw schuld.'

'Toen kon je nog niet eens lopen,' zegt Fien lachend.

'Maar nu wel!' roept Teun.

Fien knikt. 'Klopt. En dat heb je geleerd door heel veel te oefenen.'

Teun gaat weer bij het begin van het hinkelspel staan. 'Ja, lopen kan ik goed! Dat is niet moeilijk, dat is makkiesimpel!'

Hij probeert opnieuw in de vakken te huppelen op één been. 'Eén... twee... drie... vier, eh...'

'Vijf, zes, zeven...' vult Fien aan zonder op te kijken van haar boek.

Teun stapt vlug naar het einde van het hinkelvak. 'Tien!' roept hij snel.

'Gelukt! Zag je dat, Fien?'

Fien lacht. 'Teun, Pim en ik hebben heus wel gezien dat je vals gespeeld hebt.'

'Nietes! Ik speel niet vals!' roept Teun boos.

'Jawel hoor,' zegt Fien. 'Ik zag het! En je mag niet liegen...'

Teun slaat zijn armen boos over elkaar. 'Ik speel nooit vals en ik lieg ook nooit.'

'Nooit?' vraagt Fien.

Teun kijkt haar twijfelend aan. 'Misschien soms, een klein beetje.'

Fien staat op en slaat een arm om zijn schouder. 'Jij wordt de beste hinkelkampioen van de hele wereld, als je maar blijft oefenen.'

Ze slaat een blad om en vindt een foto van kleine Teun met Pim, die toen nog een puppy was.

'Kijk, Pim! Dit ben jij als kleine puppy. Schattig, hè?' Ze geeft Pim een knuffel.

Teun heeft geen zin meer om te hinkelen. Hij ziet Fien en Pim knuffelen en kijkt om zich heen, de stallen zijn leeg.

'Hoe zou het eigenlijk met onze dieren zijn?'

'Die staan in de wei en hebben het daar vast naar hun zin,' zegt Fien terwijl ze verder bladert.

'Zullen we toch even gaan kijken?' stelt Teun voor.

'Oké, dan.' Met een zucht slaat Fien het boek dicht. 'We gaan wel even kijken!'

'Joepie!' roept Teun. 'Zullen we wat lekkers voor ze meenemen uit onze moestuin?'

Fien springt op. 'Goed idee!'

'Kom mee, Pim!' zegt Teun.

